[2010] 14 (ADDL.) S.C.R. 921

దత్త

వర్సెస్

మహారాష్ట్ర రాష్ట్రం

(క్రిమినల్ అప్పీల్ నెం.295/2005)
నవంబర్ 24, 2010

[హర్జిత్ సింగ్ బేడీ మరియు చంద్రమౌళి కెఆర్. ప్రసాద్, న్యాయమూర్తులు]

శిక్షాస్మృతి, 1860:

సెక్షన్ 376 - 10-12 ఏళ్ల చిన్నారిపై అత్యాచారం - విచారణ కోర్టు తీర్పు - 7 ఏళ్ల కఠిన కారాగార శిక్షతో హైకోర్టు తీర్పు–సూచన:ప్రాసిక్యూటర్ మరియు ఆమె తల్లి వాంగ్మూలం అత్యాచార కేసును స్పష్టంగా వివరించిందని మరియు ఆమె కేవలం 10-12 సంవత్సరాల వయస్సు ఉన్నందున, ఆమె అబద్ధం చెప్పడానికి ఎటువంటి కారణం లేదని హైకోర్టు సానుకూలంగా పేర్కొంది - విచారణ న్యాయస్థానం వైద్యుడి సాక్ష్యాలను తప్పుగా చదివినట్లు కనిపిస్తోందని హైకోర్టు అభిప్రాయపడింది, ఎందుకంటే మొత్తం చదవబడిన సాక్ష్యాలు బాధితురాలి యొక్క యోనిలో పాక్షికంగా ప్రవేశం జరిగిందని స్పష్టంగా వెల్లడించాయి – డాక్టర్, ప్రాసిక్యూషన్ సాక్షి 1 యొక్క సాక్ష్యం అత్యాచారం జరిగిందనే వాస్తవాన్ని ధృవీకరిస్తుంది - వాస్తవాల దృష్ట్యా, బాధితురాలు మరియు ఆమె తల్లి యొక్క సాక్ష్యాలను విస్మరించడానికి ఎటువంటి కారణం లేదు - శిక్షకు సంబంధించి, సెక్షన్ 376, 12 సంవత్సరాల కంటే తక్కువ వయస్సు ఉన్న పిల్లలపై అత్యాచారానికి కనీసం 10 సంవత్సరాల శిక్షను అందిస్తుంది, అయితే అసాధారణమైన సందర్భాల్లో తక్కువ శిక్షను ఇవ్వవచ్చు - హైకోర్టు ఇప్పటికే ఆ తక్కువ శిక్షను విధించింది - అందువల్ల కోర్టు ఈ విషయంలో జోక్యం చేసుకోవడానికి ఇష్టపడదు – శిక్ష/శిక్ష విధింపు ప్రక్రియ.

పృథ్వీ చంద్ వర్సెస్ హిమాచల్ ప్రదేశ్ రాష్ట్రం 1989 (1) ఎస్ సి ఆర్ 123 = ఎఐఆర్ 1989 ఎస్సి 702 – ఆధారపడబడింది.

కేసు చట్టం సూచనః

1989 (1) ఎస్ సి ఆర్ 123 సూచించబడింది పేరా 3

క్రిమినల్ అప్పీల్ అధికార పరిధి: క్రిమినల్ అప్పీల్ నెం.295/2005.

బాంబే హైకోర్టు, ఔరంగాబాద్ బెంచ్ క్రిమినల్ అప్పీల్ నెం.59/1986 లో తేదీ 27.07.2004 నాటి తీర్పు & ఉత్తర్వు నుండి.

అప్పీలుదారు తరఫున శివాజిత్ ఎమ్. జాదవ్.

ప్రతివాది తరఫున సుశీల్ కరంజ్కర్, సంజయ్ వి. ఖర్డే మరియు ఆశా గోపాలన్ నాయర్ ఉన్నారు.

కోర్టు ఈ క్రింది ఉత్తర్వులను జారీ చేసింది.

తీర్పు

1. 1984 జనవరి 24 న ప్రాసిక్యూషన్ సాక్షి 2 పై అత్యాచారానికి పాల్పడినందుకు భారత శిక్షాస్మృతిలోని సెక్షన్ 376 కింద సుమారు 5:00p.m శిక్షార్హమైన నేరానికి అప్పీలుదారుని విచారించారు. బాధితురాలు అదే రాత్రి 11:30 p.m వద్ద పర్భని పోలీస్ స్టేషన్ (రూరల్) లో ఫిర్యాదు చేశారు. ఈ నివేదికలో, ఆమె తన కుటుంబ ఆస్తిలోని పశువుల షెడ్ నుండి ఆవు పిడకలు సేకరిస్తున్నప్పుడు అప్పీలుదారుడు తనపై అత్యాచారం చేశాడని, అత్యాచారం జరిగిన వెంటనే, ఏమి జరిగిందో ఆమె తన తల్లికి, ప్రాసిక్యూషన్ సాక్షి 3 కి తెలియజేసిందని పేర్కొంది. ప్రాసిక్యూషన్ సాక్షి 1 ద్వారా ప్రాసిక్యూటర్ వైద్య పరీక్షకు కూడా గురయ్యాడు, అతను లాబియా మేజరాపై ఎటువంటి గాయాలు కనుగొనలేదు, కానీ హైమెన్ నలిగిపోయి గాయపడింది, కానీ ఆమెలో స్పెర్మ్ కనుగొనబడలేదు కాబట్టి అత్యాచారం గురించి ఎటువంటి స్పష్టమైన అభిప్రాయం ఇవ్వడం సాధ్యం కాదు. అయితే, ప్రతి పరీక్షలో, యోని పాక్షికంగా చొచ్చుకుపోయి ఉంటే బాధితురాలు మీద కనిపించిన గాయాలు సాధ్యమయ్యేవని డాక్టర్ అంగీకరించారు. అత్యాచారానికి వైద్య ఆధారాలు లేనందున ప్రాసిక్యూషన్ కథను సందేహం లేకుండా నిరూపించలేమని ట్రయల్ కోర్టు 1985 సెప్టెంబర్ 24 నాటి తీర్పులో పేర్కొంది. తదనుగుణంగా, నిర్దోషిగా ప్రకటించాలని ఆదేశించింది. ఆ తరువాత హైకోర్టుకు అప్పీల్ చేయబడింది, ఇది ట్రయల్ కోర్టు తీర్పును పక్కనపెట్టి, ఐపిసి సెక్షన్ 376

కింద అప్పీలుదారుని దోషిగా నిర్ధారించి, అతనికి ఏడు సంవత్సరాల కఠిన జైలు శిక్ష విధించింది. ఈ నిర్ణయానికి చేరుకోవడంలో, ప్రాసిక్యూషన్ సాక్షి 2, ప్రాసిక్యూటర్ మరియు ఆమె తల్లి, ప్రాసిక్యూషన్ సాక్షి 3 వాంగ్మూలం అత్యాచార కేసును స్పష్టంగా వివరించిందని మరియు వైద్య ఆధారాల ప్రకారం ఆమె కేవలం 10 నుండి 12 సంవత్సరాల వయస్సు గల చిన్నారి అయినందున, ఆమె అబద్ధం చెప్పడానికి ఎటువంటి కారణం లేదని హైకోర్టు సానుకూల నిర్ధారణ ఇచ్చింది. విచారణ న్యాయస్థానం వైద్యుడి సాక్ష్యాలను తప్పుగా చదివినట్లు కనిపిస్తోందని హైకోర్టు కూడా గమనించింది, ఎందుకంటే మొత్తం చదివిన సాక్ష్యాలు బాధితురాలి యొక్క యోనిలోకి పాక్షికంగా ప్రవేశం జరిగిందని స్పష్టంగా వెల్లడించాయి.

2. అయితే, 1994 జనవరి 30న ప్రాసిక్యూటర్ యొక్క వైద్య పరీక్ష నుండి, అత్యాచారం గురించి స్పష్టంగా తెలియదని మరియు డాక్టర్, ప్రాసిక్యూషన్ సాక్షి 1 యొక్క ప్రకటన సమానంగా సందిగ్ధంగా ఉందని, ఎటువంటి కేసు నమోదు చేయబడలేదని అప్పీలుదారు తరపు న్యాయవాది శివాజీ ఎం.జాదవ్ సమర్పించారు. అయితే, మేము ఈ సమర్పణను అంగీకరించడానికి మొగ్గు చూపడం లేదు, ఎందుకంటే వైద్య నివేదిక హైమెన్ నలిగిపోయి, పృష్ఠ యోని గోడపై చీలిక ఉందని చెబుతుంది. అదేవిధంగా, ప్రాసిక్యూషన్ సాక్షి 1 గా హాజరైన వైద్యుడు, హైమెన్ మరియు యోని గోడకు గాయాలు సంభవించి ఉండవచ్చనే అవకాశాన్ని పాక్షికంగా చొచ్చుకుపోవడాన్ని తోసిపుచ్చలేమని పేర్కొన్నాడు. డాక్టర్, ప్రాసిక్యూషన్ సాక్షి 1 యొక్క సాక్ష్యం అత్యాచారం జరిగిందనే వాస్తవాన్ని ధృవీకరిస్తుందని మేము కనుగొన్నాము. వాస్తవానికి, కేవలం చిన్నపిల్లగా ఉన్న ప్రాసిక్యూషన్ సాక్షి 2 యోని పాక్షికంగా మాత్రమే చొచ్చుకుపోయిందని పేర్కొంది. వాస్తవాల దృష్ట్యా, ప్రాసిక్యూషన్ సాక్షి 2 మరియు ప్రాసిక్యూషన్ సాక్షి 3 యొక్క సాక్ష్యాలను విస్మరించడానికి మాకు ఎటువంటి కారణం కనిపించడం లేదు.

3. ఇంకా, ప్రీతి చంద్ వర్సెస్ స్టేట్ ఆఫ్ హిమాచల్ ప్రదేశ్ ఏ. ఐ. ఆర్ 1989 ఎస్. సి. 702 లో ఇదే విధమైన విషయంలో, ఈ కోర్టు అభిప్రాయం వ్యక్తం చేసింది, డాక్టర్ యోనిలో ఒక వేలును కష్టంతో ప్రవేశపెట్టగలిగినట్లు కనుగొన్నందున, యోని కండరాలు అప్పటికి సంకోచించగలిగే అవకాశం ఉన్నందున అంగ ప్రవేశం జరగలేదని ఊహించలేము. ఈ కోర్టు (అదే తీర్పులో) కేవలం స్పెర్మటోజోవా లేకపోవడం ప్రాసిక్యూషన్ కేసు యొక్క ఖచ్చితత్వంపై సందేహాన్ని కలిగించదని కూడా పేర్కొంది.

4. ఈ పరిస్థితిని ఎదుర్కొన్న మిస్టర్ జాదవ్, ఈ సంఘటన 1984లో నిందితుడు యువకుడిగా ఉన్నప్పుడు జరిగిందని, ప్రస్తుతానికి అతను వివాహిత కుటుంబ వ్యక్తి అని, అందువల్ల శిక్షలో కొంత ఉపశమనం అవసరమని వాదించారు. ఈ సమర్పణలో కూడా మాకు ఎటువంటి యోగ్యత కనిపించడం లేదు. 12 సంవత్సరాల కంటే తక్కువ వయస్సు ఉన్న పిల్లలపై అత్యాచారానికి కనీస శిక్ష 10 సంవత్సరాలు అని ఐపిసి సెక్షన్ 376 అందిస్తుంది, అయితే అసాధారణమైన సందర్భాల్లో తక్కువ శిక్షను ఇవ్వవచ్చు. హైకోర్టు ఇప్పటికే ఆ తక్కువ శిక్షను విధించింది. అందువల్ల మేము ఈ విషయంలో జోక్యం చేసుకోవడానికి ఇష్టపడము.

5. ఈ అప్పీలు కొట్టివేయబడింది.

అప్పీల్ కొట్టివేయబడింది.